Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
YVESA BOTA,
predstavljeni 1. marca 2016 [1]

Zadeva C-43/15 P

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH
proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

„Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Delna zavrnitev registracije — Postopkovna pravila pri vložitvi pritožbe za preizkus odločbe oddelka za ugovore — Glavna pritožba, ki jo je vložila pritožnica v skladu s členi od 58 do 64 Uredbe (ES) št. 207/2009 — Nasprotna pritožba stranke, ki ugovarja, v okviru odgovora na podlagi člena 8(3) Uredbe (ES) št. 216/96 — Dopustnost nasprotne pritožbe — Obseg člena 8(3) Uredbe št. 216/96 — Neobstoj procesnih jamstev — Kršitev pravice pritožnice do izjave in načela kontradiktornosti — Kršitev pravnomočnosti — Preizkus po uradni dolžnosti — Razlog javnega reda, ki ga sodišče Unije preizkusi po uradni dolžnosti“

I – **Uvod**

1. Ta pritožba je del postopka z ugovorom, ki ga je vložila družba LG Electronics Inc. [2] v zvezi s prijavo za registracijo znamke Skupnosti „compressor technology“, ki jo je pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila družba BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH [3]. S pritožbo se predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. decembra 2014, BSH/UUNT – LG Electronics (compressor technology). [4]

2. S to pritožbo se zastavljata dva sklopa vprašanj.

3. Prvič, z njo naj bi Sodišču znova omogočili, da navede primere, v katerih je sodišče Unije, da bi izpolnilo svojo nalogo razsodnika zakonitosti, pristojno za to, da pravni razlog preizkusi po uradni dolžnosti.

4. Drugič, Sodišču naj bi omogočila, da se izreče o ustroju in izvajanju pravnih sredstev, vloženih pri UUNT zaradi preizkusa odločb oddelkov za ugovore. Sodišče bo moralo zlasti opredeliti obseg in pravila za uporabo člena 8(3) Uredbe Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) [5].

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — V nadaljevanju: družba LG ali stranka, ki ugovarja.

3 — V nadaljevanju: družba BSH ali nasprotna stranka.

4 — T-595/13, EU:T:2014:1023, v nadaljevanju: izpodbijana sodba.

5 — UL L 28, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 221. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2082/2004 z dne 6. decembra 2004 (UL L 360, str. 8, v nadaljevanju: Uredba št. 216/96).

5. Ta določba določa:

„V postopkih *inter partes* lahko tožena stranka v svojem odgovoru zahteva odločitev o razveljavitvi ali spremembi izpodbijane odločitve v točki, ki ni bila izpostavljena v pritožbi. Takšne zahteve postanejo brezpredmetne, če pritožnik prekine postopek.“

6. V obravnavani zadevi je družba BSH na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti[6] vložila pritožbo, s katero je predlagala preizkus odločbe oddelka za ugovore v zvezi z zelo omejenim seznamom proizvodov, družba LG pa je vložila nasprotno pritožbo, s katero je predlagala preizkus te odločbe v zvezi z veliko daljšim seznamom proizvodov, in sicer kar v stališčih, navedenih v njenem odgovoru, ki ga je predložila na podlagi člena 8(3) Uredbe št. 216/96.

7. Prvi odbor za pritožbe UUNT (v nadaljevanju: odbor za pritožbe) je z odločbo z dne 5. septembra 2013[7] zavrnil pritožbo družbe BSH in delno ugodil zahtevi družbe LG.

8. V obravnavani zadevi se izpodbija zakonitost te odločbe.

9. Medtem ko se je ničnostna tožba, vložena pred Splošnim sodiščem, nanašala le na vsebinsko presojo verjetnosti zmede med nasprotujočima si znakoma za namene registracije znamke „compressor technology“, se s pritožbo pred Sodiščem postavljata dve popolnoma pravni vprašanji v zvezi s, prvič, preizkusom, ki ga sodišče opravi po uradni dolžnosti, ter drugič, obstojem in zakonitostjo pravnega sredstva.

10. V zvezi s preizkusom po uradni dolžnosti bom Sodišču predlagal, naj izpodbijano sodbo razveljavi, in sicer ne na podlagi pritožbenih razlogov, ki jih pred njim uveljavlja družba BSH, temveč ker Splošno sodišče ni po uradni dolžnosti preučilo dveh razlogov javnega reda, ki se nanašata, prvič, na nepristojnost odbora za pritožbe za preizkus odločbe oddelka za ugovore, kar zadeva druge proizvode razen tistih, ki jih je pritožnica navedla v glavni pritožbi, in drugič, na kršitev pravice pritožnice do izjave v okviru tega postopka.

11. Ker se je o teh dveh razlogih pred Sodiščem kontradiktorno razpravljalo, mu predlagam, naj ju obravnava po uradni dolžnosti in naj samo odloči v sporu.

12. V tem okviru bo moralo Sodišče zlasti opredeliti, ali je z vidika pravil, določenih v členih od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009, in procesnih jamstev, določenih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), namen člena 8(3) Uredbe št. 216/96 dejansko vzpostaviti pravno sredstvo, vzporedno tistemu, določenemu z Uredbo št. 207/2009.

13. Tako bo Sodišču predlagano, naj odpravi sedanjo pravno negotovost, nastalo zaradi neskladnosti pristopov, ki jih zagovarjajo različni odbori za pritožbe UUNT in različne sestave Splošnega sodišča, kar zadeva razlago take določbe.

14. V teh sklepnih predlogih bom pojasnil, zakaj je očitno, da namen člena 8(3) Uredbe št. 216/96 ne more biti podelitev pravnega sredstva, ki bi bilo neodvisno od tistega, določenega s členom 58 in naslednjimi Uredbe št. 207/2009. Zato bom trdil, da odbor za pritožbe, ki je dopustil pritožbo, katere nedopustnost je bila očitna, in ji ugodil, ni bil pristojen za preizkus odločbe oddelka za ugovore v zvezi z drugimi proizvodi razen tistih iz glavne pritožbe in je presegel meje svoje pristojnosti.

6 — UL L 78, str. 1.

7 — Zadeva R 1176/2012-1. Odločba, kakor je bila spremenjena z odločbo o spremembah z dne 3. decembra 2013, v nadaljevanju: sporna odločba.

15. Podredno bom še pojasnil, da je ta odbor kršil tudi pravice družbe BSH do obrambe, ker ji ni dovolil, da bi po tem, ko je družba LG vložila nasprotno pritožbo, predložila svoja stališča.

16. Zato Sodišču predlagam, naj razveljavi sporno odločbo in naj UUNT naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

II – **Pravni okvir Unije**

A – *Uredba št. 207/2009*

17. Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti[8] je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009, ki je začela veljati 13. aprila 2009. Vendar se za obravnavani spor – ob upoštevanju datuma vložitve zadevne prijave za registracijo, tj. 24. novembra 2008, ki je odločilen za namene opredelitve upoštevnega materialnega prava – uporabljajo, prvič, procesne določbe Uredbe št. 207/2009, in drugič, materialnopravne določbe Uredbe št. 40/94.

18. Člen 8 Uredbe št. 40/94, naslovljen „Relativni razlogi za zavrnitev“, katerega besedilo je bilo brez sprememb povzeto v Uredbi št. 207/2009, je v odstavku 1 določal:

„Ob ugovoru imetnika prejšnje blagovne znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira v naslednjih primerih:

[…]

(b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo blagovno znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo blagovne znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja blagovna znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo blagovno znamko.“

19. Člen 59 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Osebe s pravico do pritožbe in s pravico biti stranka v pritožbenem postopku“, spada v naslov VII, naslovljen „Pritožba“. Ta člen določa:

„Pravico do pritožbe ima vsaka stranka v postopku, ki jo odločba prizadene […]“

20. Člen 60 te uredbe, naslovljen „Rok in oblika pritožbe“, ki spada pod isti naslov VII, določa:

„Pritožba se pisno vloži pri [UUNT] v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi, zoper katero je vložena pritožba. Šteje se, da je pritožba vložena šele, ko je plačana pristojbina za pritožbo […]“

21. Člen 63 navedene uredbe, naslovljen „Preverjanje pritožbe“, v odstavku 2 določa:

„Med preverjanjem pritožbe odbor za pritožbe povabi stranke tolikokrat, kolikor je potrebno, da v določenem roku predstavijo svoja stališča o odločitvah odbora ali o vlogah nasprotnih strank.“

22. Člen 64 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Odločitev o pritožbi“, v odstavku 1 določa:

„Po preučitvi utemeljenosti pritožbe odbor za pritožbe odloči o pritožbi. Odbor za pritožbe lahko izvršuje katero koli pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal odločbo, zoper katero je bila vložena pritožba, ali pa preda primer temu oddelku […]“

8 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146.

23. Poleg tega lahko v skladu s členom 75, drugi stavek, te uredbe odločbe UUNT „temeljijo […] le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe“.

24. Nazadnje, člen 76 navedene uredbe, naslovljen „Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti“, v odstavku 1 določa:

„V postopku [UUNT] preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.“

B – *Uredba (ES) št. 2868/95*

25. Uredba Komisija (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe št. 40/94 [9] v skladu s svojo peto in šesto uvodno izjavo določa pravila, potrebna za izvedbo določb Uredbe št. 207/2009, da se zagotovi nemoten in učinkovit postopek pri UUNT.

26. Kar zadeva postopkovna pravila, naslov X te uredbe tako dopolnjuje pravila v zvezi z vložitvijo in preverjanjem pritožbe.

27. Pravilo 49 Uredbe št. 2868/95, naslovljeno „Zavrženje pritožbe zaradi nedopustnosti“, tako določa: „1. Če pritožba ni skladna s členi [od 58 do 60 Uredbe št. 207/2009] in pravilom 48(1)(c) in (2) [o vsebini pritožbe], jo odbor za pritožbe zavrže kot nedopustno […]

[…]

3. Če je pristojbina za pritožbo plačana po izteku roka za vložitev pritožbe v skladu s členom [60 Uredbe št. 207/2009], se pritožba ne šteje za vloženo […]“

C – *Uredba št. 216/96*

28. Člen 8 Uredbe št. 216/96, naslovljen „Potek postopka“, določa:

„[…]

2. V postopkih *inter partes* in brez poseganja v člen [63(2) Uredbe št. 207/2009] se lahko izjava, ki navaja vzroke za pritožbo, in odgovor nanjo dopolnita z odgovorom pritožnika, ki se predloži v dveh mesecih od vročitve obvestila o odgovoru, in nasprotnim odgovorom tožene stranke, ki se predloži v dveh mesecih od vročitve odgovora.

3. V postopkih *inter partes* lahko tožena stranka v svojem odgovoru zahteva odločitev o razveljavitvi ali spremembi izpodbijane odločitve v točki, ki ni bila izpostavljena v pritožbi. Takšne zahteve postanejo brezpredmetne, če pritožnik prekine postopek.“

9 — UL L 303, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189.

III – **Kronološki pregled zadeve**

29. Oddelek za ugovore je z odločbo z dne 3. maja 2012 delno zavrnil prijavo za registracijo znamke Skupnosti „compressor technology“, ki jo je vložila družba BSH. Menil je namreč, da obstaja verjetnost zmede v zvezi s predhodno znamko „KOMPRESSOR“, katere imetnica je družba LG, in sicer za del zahtevanih proizvodov iz razredov 7, 9 in 11 v smislu Nicejskega aranžmaja,[10] med njimi za električne čistilne aparate za gospodinjsko uporabo, vključno s sesalci ter aparati za sesanje suhih in mokrih odpadkov.[11]

30. Oddelek za ugovore je za preostale zahtevane proizvode iz razredov 7, 9 in 11 ugovor, ki ga je vložila družba LG, zavrnil, ker naj ne bi bilo verjetnosti zmede.

31. Ta odločba je bila strankama vročena 3. maja 2012.

32. Družba BSH je 26. junija 2012 zoper to odločbo vložila pritožbo za ugotovitev ničnosti, tako da je izpolnila v ta namen predvideni obrazec za pritožbo, 3. septembra 2012 pa je predložila izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo. Zahtevala je preizkus odločbe oddelka za ugovore v delu, v katerem ta zadeva presojo verjetnosti zmede v zvezi z električnimi čistilnimi aparati za gospodinjsko uporabo, vključno s sesalci ter aparati za sesanje suhih in mokrih odpadkov, ki spadajo v razred 7, medtem ko preostalih proizvodov pritožba ni zadevala.

33. Družba LG je 31. oktobra 2012 z enim samim aktom, naslovljenim „Stališča v odgovor“, prvič, predložila svoja stališča v odgovor na trditve, ki jih je predstavila družba BSH v podporo pritožbi, in drugič, zahtevala preizkus odločbe oddelka za ugovore, da bi tako dosegla širšo zavrnitev prijave za registracijo znamke „compressor technology“. Družba LG je zlasti trdila, da v nasprotju z odločbo oddelka za ugovore obstaja verjetnost zmede v zvezi z naslednjimi proizvodi:

— razred 7: električni aparati za odstranjevanje odpadkov, tj. drobilniki odpadkov in stiskalnice za odpadke;

— razred 9: tehtnice za ljudi; električni strojčki za varjenje folije; aparati za daljinsko upravljanje, signalizacijo in (električno/elektronsko) upravljanje za stroje in aparate za gospodinjstvo in kuhinjo; posneti in prazni nosilci podatkov, ki se uporabljajo za stroje za gospodinjske aparate; električni aparati za razdeljevanje pijače ali živil, avtomati za razdeljevanje; deli, vključeni v razred 9, za vse zgoraj navedene proizvode;

deli, vključeni v razred 9, za električne aparate in instrumente, vključene v razred 9, tj. električne likalnike; kuhinjske tehtnice;

— razred 11: infrardeče svetilke (razen za medicinske namene); grelne blazine (ne za medicinske namene), grelne odeje (ne za medicinske namene); mehanski sokovniki (aparati za sok) za razdeljevanje sveže pijače, namenjeni za uporabo skupaj z aparati za hlajenje pijače.

34. UUNT je z dopisom z dne 8. novembra 2012, naslovljenim „Predložitev stališč“, družbi BSH predložil „stališča“ družbe LG in ob tem navedel, da „je bil pisni postopek končan, zato so priložena stališča predložena le informativno. Spis bo pravočasno posredovan odboru za pritožbe, ki bo odločil o zadevi“.

35. Odbor za pritožbe je v točki 13 sporne odločbe menil, da je pritožba družbe BSH dopustna, saj je bila vložena v skladu s členi od 58 do 60 Uredbe št. 207/2009 in pravilom 48 Uredbe št. 2868/95.

10 — Nicejski aranžma o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen.

11 — Za celoten seznam zadevnih proizvodov glej točko 3 izpodbijane sodbe.

36. Odbor za pritožbe je v točki 14 sporne odločbe pri preučitvi obsega pritožbe ugotovil, da je družba LG v stališčih v odgovoru na izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo družbe BSH, vložila „dodatno“ pritožbo („ancillary appeal“) v skladu s členom 8(3) Uredbe št. 216/96, s katero je predlagala preizkus odločbe oddelka za ugovore v zvezi z zgoraj navedenimi proizvodi iz razredov 7, 9 in 11.

37. Odbor za pritožbe je po preučitvi zavrnil pritožbo družbe BSH in delno ugodil nasprotni pritožbi družbe LG.

38. Družba BSH je zato pri Splošnem sodišču vložila ničnostno tožbo, v kateri je navedla en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na to, da je odbor za pritožbe kršil člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, kar zadeva presojo verjetnosti zmede nasprotujočih si znakov.

39. Splošno sodišče je to tožbo zavrnilo.

IV – **Predlogi strank pred Sodiščem**

40. Družba BSH s pritožbo Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo in sporno odločbo razveljavi, podredno pa, naj zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču in UUNT naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

41. UUNT predlaga, naj se pritožba zavrne, družbi BSH pa naj se naloži plačilo stroškov.

V – **Pritožba**

42. Družba BSH v podporo svoji pritožbi navaja dva pritožbena razloga.

43. Prvi pritožbeni razlog je prvič naveden pred Sodiščem. Nanaša se na to, da naj bi UUNT kršil člen 60 Uredbe št. 207/2009, s katerim so določena postopkovna pravila, ki se uporabljajo za vložitev pritožbe pri odborih za pritožbe UUNT. Družba BSH namreč trdi, da je bila nasprotna pritožba, ki jo je vložila družba LG, nedopustna, ker ni bil izpolnjen nobeden od pogojev v zvezi z rokom in obliko, ki so določeni v tem členu.

44. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 pri presoji verjetnosti zmede v zvezi z znakoma „compressor technology“ in „KOMPRESSOR“.

45. Menim, da v tej fazi ni treba presoditi, ali so bile v sporni odločbi storjene napake, ki jih v pritožbi navaja družba BSH. Zdi se mi namreč, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti že zato, ker Splošno sodišče ni po uradni dolžnosti obravnavalo tega, da je sporno odločbo sprejel nepristojni organ in da so bile pri tem kršene pravice pritožnice do obrambe.

46. Menim namreč, da je bila nasprotna pritožba, ki jo je vložila stranka, ki ugovarja, očitno nedopustna, zato odbor za pritožbe ni bil pristojen za preizkus odločbe oddelka za ugovore v zvezi s proizvodi, na katere se je nanašala ta pritožba.

47. Poleg tega ugotavljam, da je odbor za pritožbe spremenil odločbo oddelka za ugovore in tako ugodil zahtevkom stranke, ki ugovarja, ne da bi pred tem družbi BSH omogočil, da ustrezno predstavi svoje stališče, zato so bile kršene pravice zadnjenavedene do obrambe.

48. Nepristojnost in bistvena kršitev postopka sta razloga javnega reda, ki ju lahko ali mora sodišče Unije preizkusiti po uradni dolžnosti, če takega preizkusa ne predlagajo stranke.

49. Iz pravil, ki urejajo postopek pred sodišči Unije, zlasti iz člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 177 Poslovnika Splošnega sodišča izhaja, da spor določijo in razmejijo stranke. To pomeni, da sodišče Unije načeloma ne sme prekoračiti zahtev iz predlogov, ki so mu jih predložile stranke, ter mora poleg tega o teh zahtevah odločati na podlagi dejanskih in pravnih elementov, ki jih navedejo stranke.

50. Vendar vloga sodišča Unije kljub temu ni pasivna. V okviru spora v zvezi z znamko Skupnosti sodni nadzor ni omejen zgolj na podvojitev nadzora, ki ga je predhodno izvedel odbor za pritožbe UUNT.[12] Prav tako njegova vloga ni omejena zgolj na presojo utemeljenosti stališč vsake od strank v sporu ob strogem upoštevanju tožbenih razlogov in trditev, ki so jih navedle te stranke. Naloga sodišča Unije namreč ni samo naloga razsodnika. Zagotavljati mora tudi spoštovanje prava Unije in zlasti temeljna jamstva, določena z Listino.

51. V pravilih o postopku pred vsakim sodiščem Unije in v sodni praksi je bilo torej določenih več primerov, v katerih ima sodišče Unije, da bi izpolnjevalo svojo nalogo razsodnika zakonitosti, pristojnost po uradni dolžnosti preizkusiti tožbeni razlog.

52. Splošno sodišče lahko tako v skladu s svojim poslovnikom po uradni dolžnosti preizkusi svojo očitno nepristojnost za odločanje o tožbi ali očitno nedopustnost tožbe ali, če gre za tak primer, njeno očitno neutemeljenost.[13] Po uradni dolžnosti lahko tudi preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda,[14] to je kršitve bistvenega pogoja za dopustnost tožbe, kot so obstoj izpodbojnega akta,[15] procesna upravičenost[16] ali upoštevanje rokov za tožbo[17].

53. Poleg tega je Sodišče vzpostavilo razlikovanje med, prvič, razlogi, ki se nanašajo na vsebinsko zakonitost izpodbijanega akta zaradi kršitve pravnega pravila v zvezi z uporabo PDEU in ki jih lahko sodišče Unije preuči le, če jih navedejo stranke, ter drugič, razlogi, zaradi katerih je omajana zunanja zakonitost izpodbijanega akta zaradi bistvenih kršitev postopka, saj so to razlogi javnega reda in jih mora sodišče Unije preizkusiti po uradni dolžnosti.[18] V zadnjenavedenem primeru nepravilnosti, ki vplivajo na obliko akta ali izvedenega postopka, negativno vplivajo na pravice tretjih oseb ali oseb, na katere se ta akt nanaša, lahko pa vplivajo tudi na vsebino tega akta.[19] Tak primer sta neobstoj ustrezne overitve[20] ali nevročitev[21].

54. Tako je Sodišče potrdilo, da sta nepristojnost avtorja izpodbijanega akta[22] in neobrazložitev ali nezadostna obrazložitev tega akta[23] razloga javnega reda, ki ju sodišče Unije lahko preizkusi – ali celo mora preizkusiti – po uradni dolžnosti, tudi če mu tega ni predlagala nobena od strank.

12 — Sodba UUNT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 55).

13 — Glej člen 126 Poslovnika Splošnega sodišča.

14 — Glej člen 129 Poslovnika Splošnega sodišča.

15 — Sklep ISAE/VP in Interdata/Komisija (C-130/91, EU:C:1992:7, točka 11).

16 — Sodbi Italija/Komisija (C-298/00 P, EU:C:2004:240, točka 35) in Regione Siciliana/Komisija (C-417/04 P, EU:C:2006:282, točka 36).

17 — Sodbi Politi/ETF (C-154/99 P, EU:C:2000:354, točka 15 in navedena sodna praksa) in Evropaïki Dynamiki/Komisija (C-469/11 P, EU:C:2012:705, točka 50 in navedena sodna praksa).

18 — Sodbi Komisija/Sytraval in Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 67 in navedena sodna praksa) in Komisija/Irska in drugi (C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 40).

19 — Ta opredelitev je povzeta po Rideau, J., Recours en annulation, *Jurisclasseur Europe*, zvezek 331, točka 22.

20 — Sodba Komisija/Solvay (C-287/95 P in C-288/95 P, EU:C:2000:189, točka 55).

21 — Sodba Hoechst/Komisija (C-227/92 P, EU:C:1999:360, točka 72).

22 — Sodba Salzgitter/Komisija (C-210/98 P, EU:C:2000:397, točka 56 in navedena sodna praksa) in sklep Planet/Komisija (T-320/09, EU:T:2011:172, točka 41 in navedena sodna praksa).

23 — Sodba Komisija/Irska in drugi (C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 34 in navedena sodna praksa).

55. Sodišču Unije, ki mu je predložena ničnostna tožba, torej ni mogoče očitati, da je prestopilo okvir spora, prekoračilo svojo pristojnost, odločalo *ultra petita* in kršilo svoj poslovnik, kadar po uradni dolžnosti preizkusi tak razlog, ki se nanaša prav na zakonitost akta, katerega razglasitev ničnosti je bila predlagana. [24]

56. Napaka, ki zaznamuje izpodbijani akt, je v več primerih, ki jih navaja sodna praksa, dovolj resna, da upravičuje sankcijo sodišča Unije, čeprav je tožeča stranka ni uveljavljala. Z drugimi besedami, če je izpodbijani akt v nasprotju s pravnomočno razsojeno zadevo ali je bilo z njim kršeno bistveno postopkovno pravilo ali temeljna pravica, je nepomembno, ali ta akt vsebuje tudi napake, ki jih je tožeča stranka navedla v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti. Obramba pravnega reda Unije in varstvo temeljnih pravic sodišču omogočata in ga v določenih primerih zavezujeta, da ugotovi, da zadevni akt vsebuje napako, ki vsekakor zahteva njegovo razglasitev ničnosti.

57. Očitno je, da te pristojnosti ni mogoče pogojevati s tem, da se navezuje na razloge in trditve, ki jih navedejo stranke. Spoštovanje takega pogoja bi bilo namreč v nasprotju s samim ciljem te pristojnosti za preizkus po uradni dolžnosti, ki je prav kompenzirati nedejavnost strank, kadar je bilo kršeno pravilo javnega reda.

58. V obravnavani zadevi je iz spisa, predloženega Splošnemu sodišču, razvidno, da nasprotna pritožba, ki jo je vložila družba LG na podlagi člena 8(3) Uredbe št. 216/96, ni izpolnjevala nobenega od pogojev v zvezi z rokom in obliko, ki morajo biti izpolnjeni za njeno dopustnost.

59. Iz sporne odločbe prav tako jasno izhaja, da odbor za pritožbe, ki je v točki 13 sicer izrecno odločal o dopustnosti glavne pritožbe, ki jo je vložila družba BSH, ni nikoli preučil dopustnosti nasprotne pritožbe, ki jo je vložila družba LG, in sicer kljub temu, da sporna odločba temelji na elementih, ki jih je navedla zadnjenavedena družba.

60. Vendar kako ugoditi pritožbi, če ni bila prej opravljena presoja njene dopustnosti?

61. Treba je priznati, da je to opravilo kočljivo, saj vlada v zvezi z obsegom člena 8(3) Uredbe št. 216/96 in postopkovnimi pravili, s katerimi je določena vložitev take pritožbe, velika zmeda.

62. Vendar je treba kljub temu in ne glede na okoliščine ugotoviti, da je odbor za pritožbe, ker ni odločal o dopustnosti pritožbe, ki jo je vložila družba LG, kršil pravilo 49(1) Uredbe št. 2868/95, ki – naj spomnim – določa, da „[č]e pritožba ni skladna s členi [od 58 do 60 Uredbe št. 207/2009] in pravilom 48(1)(c) in (2) [o vsebini pritožbe], jo odbor za pritožbe zavrže kot nedopustno“.

63. Poleg tega je z odločanjem o tej pritožbi prekoračil tudi meje svoje pristojnosti, saj pritožba obstaja le, če je vložena zakonito.

64. Torej bi moralo Splošno sodišče pred presojo razlogov za razveljavitev, ki sta jih navedli stranki, po uradni dolžnosti preučiti pristojnost odbora za pritožbe za sprejetje sporne odločbe.

65. Dalje, iz elementov spisa je jasno razvidno, da je bila sporna odločba sprejeta, ne da bi imela možnost družba BSH prej predstaviti svoja stališča o nasprotni pritožbi, ki jo je vložila družba LG, kar je nedvomno vplivalo na obrazložitev te odločbe. Ta neizpolnitev obveznosti je bila še toliko očitnejša, ker so bili elementi, ki jih je v nasprotni pritožbi navedla družba LG, očitno odločilni za izid postopka, saj je odbor za pritožbe odločbo oddelka za ugovore po preizkusu spremenil v škodo družbe BSH.

24 — Prav tam (točka 35).

66. Iz sodne prakse, ki sem jo ravnokar navedel, pa izhaja, da je Sodišče že večkrat presodilo, da bi bilo kršeno temeljno pravno načelo, če bi sodna odločba temeljila na dejstvih in dokumentih, za katere stranke – ali ena od njih – niso vedele in glede katerih zato niso mogle podati stališč.

67. Splošno sodišče bi moralo torej, ker ni bila preizkušena pristojnost odbora za pritožbe, po uradni dolžnosti izvesti nadzor nad zakonitostjo sporne odločbe tako z vidika temeljnih načel pravice do izjave in kontradiktornosti kot tudi z vidika členov 63(2) in 75, drugi stavek, Uredbe št. 207/2009.

68. Zato Sodišču predlagam, naj iz teh razlogov izpodbijano sodbo razveljavi.

VI – **Posledice razveljavitve izpodbijane sodbe**

69. V skladu s členom 61 Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve sodbe, zoper katero je bila vložena pritožba, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ali samo dokončno odloči o sporu, če to dovoljuje stanje postopka.

70. Menim, da stanje postopka dovoljuje odločitev o dveh pravnih razlogih, za katera predlagam, naj ju Sodišče obravnava po uradni dolžnosti.

71. Prvič, vprašanje, ali je bil odbor za pritožbe pristojen za preizkus odločbe oddelka za ugovore v zvezi s proizvodi, na katere se nanaša nasprotna pritožba družbe LG, zadeva dopustnost te pritožbe, o njem pa sta družba BSH in UUNT že razpravljala v svojih pisanjih in med obravnavo pred Sodiščem.

72. Drugič, o vprašanju, ali so bile s sporno odločbo kršene pravice do obrambe družbe BSH, ker ta ni bila zaslišana, se je prav tako kontradiktorno razpravljalo pred Sodiščem.

73. Zato Sodišču predlagam, naj po uradni dolžnosti obravnava razlog v zvezi z nepristojnostjo odbora za pritožbe za sprejetje sporne odločbe.

74. Zato bom v teh sklepnih predlogih pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice pritožnice do izjave in načela kontradiktornosti v postopku sprejetja te odločbe, preučil podredno.

A – *Nepristojnost odbora za pritožbe za sprejetje sporne odločbe*

1. Trditve strank

75. Družba BSH trdi, da ni bilo vloženo nobeno dopustno pravno sredstvo, s katerim bi bilo mogoče samostojno utemeljiti razširitev zavrnitve zahteve za registracijo znamke prek okvira odločbe oddelka za ugovore. V zvezi s tem namreč meni, da družba LG ni niti vložila pritožbe v roku, določenem v členu 60 Uredbe št. 207/2009, niti ni plačala za to določene pristojbine.

76. UUNT najprej meni, da trditev družbe BSH, da družba LG v stališčih v odgovoru z dne 31. oktobra 2012 ni podala izrecne zahteve, nima dejanske podlage, saj naj bi bila taka zahteva jasno in razločno podana. Poleg tega pa naj ne bi bilo nujno, da se izrecno uporabi beseda „zahteva“ ali da se izrecno sklicuje na člen 8(3) Uredbe št. 216/96. Dovolj naj bi namreč bilo, da iz stališč v odgovoru kot celote jasno izhajata volja zadevne stranke, da izpodbija odločbo oddelka za ugovore, in obseg te volje.

77. UUNT nato navaja, da je iz besedila člena 8(3) Uredbe št. 216/96 razvidno, da lahko tožena stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT v svojem odgovoru izvršuje svojo pravico do izpodbijanja zadevne odločbe. Tako naj bi ji že njen status nasprotne stranke omogočal izpodbijanje veljavnosti odločbe oddelka za ugovore. Poleg tega naj s to določbo ta pravica ne bi bila omejena na razloge, ki so se že obravnavali v pritožbi. Z njo naj bi bilo namreč določeno, da se zahteve lahko nanašajo na

točko, ki ni bila posebej omenjena v pritožbi. Poleg tega naj v tej določbi ne bi bilo navedeno, da bi lahko tožena stranka sama vložila pritožbo zoper izpodbijano odločbo. Za izpodbijanje odločbe o ugoditvi ugovoru in o zavrnitvi prijave za registracijo znamke Skupnosti naj bi bili na voljo dve pravni sredstvi, kar naj bi potrdila tudi sodba Intesa Sanpaolo/UUNT – MIP Metro (COMIT).[25]

78. UUNT nazadnje še trdi, da zaradi takega sklepa še niso omajana postopkovna pravila, določena z Uredbo št. 207/2009, še zlasti ne tisto, po katerem ima pravico do pritožbe vsaka stranka v postopku, v katerem je bila na prvi stopnji sprejeta odločba, če jo ta odločba prizadene. Če se namreč tožena stranka odloči za vložitev „nasprotne pritožbe“ v smislu člena 8(3) Uredbe št. 216/96, naj bi bila – v nasprotju s pritožbami, vloženimi na podlagi Uredbe št. 207/2009 – nadaljnja obravnava te pritožbe neločljivo povezana z nadaljnjo obravnavo pritožbe pritožnice. Tožena stranka torej nosi tveganje, da bo njeno „nasprotno pritožbo“ doletela enaka usoda kot pritožbo pritožnice in da bo – če bo pritožnica svojo pritožbo umaknila – ta „postransko“ postala brezpredmetna.

2. Presoja

79. Vse stranke v sporu priznavajo, prvič, da je bil namen pritožbe, ki jo je vložila stranka, ki ugovarja, doseči preizkus odločbe oddelka za ugovore v zvezi s proizvodi, ki niso bili zajeti v glavni pritožbi, ki jo je vložila pritožnica, drugič, da je bila ta pritožba vložena približno šest mesecev po tem, ko je oddelek za ugovore tej stranki vročil odločbo,[26] tretjič, da poleg tega ni bila plačana nobena pristojbina za pritožbo, ter četrtič, da je odbor za pritožbe delno ugodil zahtevi družbe LG in tako odločil v škodo družbe BSH, ne da bi pred tem zbral stališča zadnjenavedene družbe.

80. Tak postopek je ne le v nasprotju s postopkovnimi pravili, določenimi z Uredbo št. 207/2009 in njenimi izvedbenimi uredbami, ampak so z njim resno kršene tudi pravice in procesna jamstva pritožnice, kot jih določa Listina.

81. Ta postopek je dejansko posledica velike zmede, ki vlada v zvezi z obsegom člena 8(3) Uredbe št. 216/96.

82. Vsaj v zvezi s tem vidikom se strinjam s stališčem, ki ga je na obravnavi podala Evropska komisija, in sicer da je ta določba „s pravnega vidika nekoliko ohlapna“ in da bi jo lahko celo opredelili kot „nekoliko nedodelano“. S tem je mogoče poleg napak, ki vplivajo na zakonitost sporne odločbe, pojasniti tudi širša neskladja, s katerimi se srečujemo v praksi odločanja UUNT.[27]

83. Dalje, Komisija je v okviru spremembe Uredbe št. 207/2009 z Uredbo (EU) 2015/2424,[28] ki bo začela veljati 23. marca 2016, vnesla določbe člena 8(3) Uredbe št. 216/96 v člen 60 Uredbe št. 207/2009, v zvezi s čimer je v uvodni izjavi 28 Uredbe 2015/2424 navedeno, da [so] „izkušnje pri uporabi sedanjega sistema blagovnih znamk EU […] pokazale, da je mogoče nekatere postopkovne vidike izboljšati“ in da „[bi bilo treba] [z]ato […] sprejeti nekatere ukrepe, s katerimi bi […] izboljšali pravno varnost in predvidljivost“.

84. Treba je priznati, da so razlog za ta neskladja tudi razhajanja v sodni praksi različnih senatov Splošnega sodišča.

25 — T-84/08, EU:T:2011:144, točka 23.

26 — Naj spomnim, da je bila odločba oddelka za ugovore vročena 3. maja 2012.

27 — Odločba četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. avgusta 2012, Zoo sport, točka 10 („cross-appeal“).

28 — Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe št. 207/2009 ter Uredbe št. 2868/95 in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 341, str. 21).

85. Četrti senat Splošnega sodišča je namreč v sodbi Intesa Sanpaolo/UUNT – MIP Metro (COMIT),[29] na katero se opira UUNT, menil, da je s členom 8(3) Uredbe št. 216/96 vzpostavljeno pravno sredstvo, vzporedno tistemu, določenemu v členu 60 Uredbe št. 207/2009. Ta sklep temelji na zelo kratki analizi, in sicer:[30]

„[…] člen 8(3) Uredbe št. 216/96 […] pravice [nasprotne stranke, da izpodbija veljavnost odločbe oddelka za ugovore,] ne omejuje zgolj na razloge, ki so že bili navedeni v pritožbi. Določa namreč, da se zahteve lahko nanašajo na točko, ki ni bila posebej omenjena v pritožbi. Poleg tega v tej določbi ni navedeno, da bi nasprotna stranka lahko sama vložila pritožbo zoper izpodbijano odločbo. Za izpodbijanje odločbe o ugoditvi ugovora in o zavrnitvi zahteve za registracijo znamke Skupnosti sta na voljo dve pravni sredstvi.“

86. To analizo je potrdilo Splošno sodišče v sodbi Meica/UUNT – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta).[31] Čeprav je bil v tej sodbi natančneje preučen člen 8(3) Uredbe št. 216/96 in podrobno povezava med tem členom in pravnim sredstvom iz člena 60 Uredbe št. 207/2009, pa nisem prepričan, da je s členom 8(3) Uredbe št. 216/96 v njegovem trenutno veljavnem besedilu uvedeno vzporedno pravno sredstvo.

87. Menim, da več razlogov govori proti tej analizi, in sicer besedilo člena 8(3) Uredbe št. 216/96, sistem, katerega del je ta določba, ter neobstoj zadostnih postopkovnih pravil in jamstev za zagotovitev učinkovitega sodnega varstva strankam.

88. Najprej, obseg in pravila za uporabo člena 8(3) Uredbe Komisije (ES) št. 216/96 je treba določiti ob upoštevanju določb, predvidenih za vložitev pritožbe pri odborih za pritožbe UUNT v Uredbi št. 207/2009 in Uredbi št. 2868/95.

89. V Uredbi št. 207/2009 so v naslovu VII, naslovljenem „Pritožba“, opredeljena temeljna načela, ki se uporabljajo za pritožbe, vložene med drugim zoper odločbe oddelka za ugovore. Člen 60 te uredbe določa pogoje v zvezi z rokom in obliko, ki morajo biti izpolnjeni za vložitev takih pritožb. Tako je treba pritožbo vložiti pisno v dveh mesecih od datuma obvestila o odločbi, pritožba pa se obravnava kot vložena šele, ko je plačana pristojbina za pritožbo. Na ta načela je opozorjeno v obrazcu, ki ga lahko pritožnice uporabijo za vložitev pritožb.[32]

90. Uredba št. 2868/95 v skladu s svojo peto uvodno izjavo določa pravila, potrebna za izvedbo določb Uredbe št. 207/2009. Kar zadeva postopkovna pravila, naslov X te uredbe dopolnjuje pravila v zvezi z vložitvijo in preizkusom pritožbe.

91. Tako zakonodajalec Unije v zvezi s pogoji glede roka in oblike iz člena 60 Uredbe št. 207/2009 v okviru pravila 49 Uredbe št. 2868/95 pojasnjuje, da v primeru neizpolnitve teh pogojev pritožba ni dopustna. Kar zadeva pristojbino za pritožbo, poleg tega pojasnjuje, da mora biti ta plačana pred iztekom roka za vložitev pritožbe v skladu z navedenim členom 60, sicer se pritožba ne šteje za vloženo.

29 — T-84/08, EU:T:2011:144.

30 — Točka 23.

31 — T-247/14, EU:T:2016:64. V navedeni sodbi je tožeča stranka kot nasprotna stranka v pritožbenem postopku podala v stališčih v odgovor na podlagi člena 8(3) Uredbe št. 216/96 predloge za spremembo odločbe oddelka za ugovore. Odbor za pritožbe je, v nasprotju s svojo odločitvijo v tej zadevi, njene predloge razglasil za nedopustne, ker naj bi bil z njimi razširjen obseg tožbe in naj ne bi izpolnjevali pogojev iz člena 60 Uredbe št. 207/2009.

32 — Ta obrazec je na voljo na spletnem mestu UUNT.

92. Uredba št. 216/96 je del tega sistema. Kot je navedeno v šesti uvodni izjavi te uredbe, je njen namen „dopolniti“ pravila za izvedbo Uredbe št. 207/2009, ki so bila že sprejeta z Uredbo št. 2868/95, zlasti glede organizacije odborov za pritožbe in ustnega postopka. Torej njen namen ni nadomestiti pravila, postavljena z Uredbo št. 207/2009 in Uredbo št. 2868/95, niti izoblikovati *lex specialis* v primerjavi s pritožbami, vloženimi pri odborih za pritožbe UUNT. To ne bi imelo nobenega smisla, saj člen 60 Uredbe št. 207/2009 – naj spomnim – določa postopkovna pravila, ki se uporabljajo za take pritožbe.

93. Člen 8 Uredbe št. 216/96, naslovljen „Potek postopka“, v odstavkih 2 in 3 tako določa pravila za izmenjavo pisanj – pa naj bodo to izjava, ki navaja vzroke za pritožbo, stališča v odgovoru nanjo ali nasprotni odgovor in odgovor nanj – pri odboru za pritožbe.

94. Iz člena 8(2) Uredbe št. 216/96 tako izhaja, da se lahko „[v] postopkih *inter partes* […] izjava, ki navaja vzroke za pritožbo, in odgovor nanjo dopolnita z odgovorom pritožnika, ki se predloži v dveh mesecih od vročitve obvestila o odgovoru, in nasprotnim odgovorom tožene stranke, ki se predloži v dveh mesecih od vročitve odgovora“.

95. Zakonodajalec Unije nato v členu 8(3) te uredbe – katerega obseg je tu treba preučiti – pojasni, da „lahko tožena stranka v svojem odgovoru zahteva odločitev o razveljavitvi ali spremembi izpodbijane odločitve v točki, ki ni bila izpostavljena v pritožbi. Takšne zahteve postanejo brezpredmetne, če pritožnik prekine postopek“.

96. Splošno sodišče je razlagalo to določbo, kot smo videli, kot da ta uvaja vzporedno pravno sredstvo, ki soobstaja s pravnim sredstvom iz člena 60 Uredbe št. 207/2009 in nasprotni stranki v pritožbenem postopku omogoča, da izpodbija odločbe oddelka za ugovore UUNT tako, da podaja nove predloge v svojih stališčih v odgovor na pritožbo v okviru glavne tožbe, ki jo je vložila tožeča stranka.

97. Splošno sodišče je v sodbi Meica/UUNT – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) [33] izrecno izenačilo obseg člena 8(3) Uredbe št. 216/96 z nasprotno pritožbo. Jasno namreč primerja to določbo z „avtonomno tožbo“, ki jo določa člen 60 Uredbe št. 207/2009, ki je „edino pravno sredstvo, ki omogoča zanesljivo uveljavljanje očitkov“. [34]

98. Take nasprotne pritožbe kot drugih pravnih sredstev pa člen 8(3) Uredbe št. 216/96 ne more določati, in sicer iz dveh glavnih razlogov.

99. Prvič, dvomim, da je izvedbena uredba Komisije, katere primarni cilj je v skladu z njeno šesto uvodno izjavo organizacija odborov za pritožbe in ustni postopek, primeren okvir za uvedbo novega pravnega sredstva, ki ga druge zaporedne uredbe Skupnosti o znamkah do zdaj niso predvidele.

100. Dalje, to je odločilni element, zakonodajalec ni opredelil pravil in postopkovnih jamstev, ki bi uokvirjala uvedbo teh domnevnih pravnih sredstev, čeprav so ta sistematično opredeljena za vsa obstoječa pravna sredstva v pravu Unije, vključno z nasprotnimi pritožbami. [35]

101. Pomembno je namreč vztrajati pri odsotnosti v Uredbi št. 216/96 – pa tudi v analizi Splošnega sodišča v sodbi Meica/OHMI – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) [36] – vsakršne navedbe v zvezi s pravili, ki morajo biti nujno določena za vložitev pritožbe, zlasti pravili v zvezi z obliko, ki jo mora imeti pritožba, roki, v katerih jo je treba vložiti, in pogoji, pod katerimi lahko stranke odgovorijo nanjo.

33 — T-247/14, EU:T:2016:64.

34 — Točki 22 in 24.

35 — Glej med drugim posebne določbe Statuta Sodišča iz Naslova V v okviru Poglavja 3, naslovljenega „Oblika in vsebina nasprotne pritožbe ter predlogi iz nasprotne pritožbe“ in iz Poglavja 4, naslovljenega „Vloge, ki sledijo nasprotni pritožbi“ (členi od 176 do 180).

36 — T-247/14, EU:T:2016:64.

102. Čeprav člen 8(2) Uredbe št. 216/96 določa rok, v katerem lahko tožeča stranka predloži odgovor, ki sledi obvestilu o odgovoru, ki ga je vložila tožena stranka, pa je treba ugotoviti, da omenjeni rok, v katerem mora biti ta odgovor – ki lahko vsebuje nasprotno pritožbo – dejansko ni vložen. Poleg tega so v tej določbi sicer res navedena pravila za izmenjavo odgovorov glede glavne tožbe, ki jo je vložila tožeča stranka, vendar pa nikjer ni navedena možnost odgovoriti na nove elemente, ki bi jih morebiti vsebovala nasprotna pritožba. Besedilo člena 8 te uredbe po mojem mnenju ne zagotavlja jasnosti in pravne varnosti, ki se vendarle zahteva pri uporabi pravnega sredstva,[37] in toliko manj sodnega varstva strank.

103. Če naj zagotovimo učinkovito izvajanje sodne oblasti in spoštovanje procesnih pravic vsake od strank ter to, da upravne in sodne odločbe postanejo dokončne oziroma pravnomočne, s čimer se zavarujejo javni interesi,[38] je nujno, da ta pravila izhajajo iz besedila zadevne določbe, pa naj bo to izrecno ali z napotilom na druga procesna pravila.

104. Tako je treba strankam omogočiti, da se seznanijo s pravili v zvezi z obliko in roki, v katerih je treba vložiti pravno sredstvo, da se tako zagotovi njegova dopustnost, prav tako pa morajo imeti možnost izmenjati svoja pisanja, da se zagotovi njihova obramba.

105. V obravnavani zadevi ni sporno, da je odbor za pritožbe družbi LG brez omejitev priznal pravico do tega, da prek stališč v odgovoru spremeni obseg postopka, ne da bi družbi BSH dovolil, da predloži stališča v odgovor. Prav tako ni sporno, da je družba BSH s plačilom takse za pritožbo v skladu s členom 60 Uredbe št. 207/2009 nazadnje krila stroške *reformatio in peius*, saj je odbor za pritožbe trditvam družbe LG ugodil.

106. Glede na vse navedeno se lahko upravičeno vprašamo, ali je zakonodajalec Unije v okviru člena 8(3) Uredbe št. 216/96 želel uvesti novo pravno sredstvo, ki bi bilo vzporedno s pritožbenim postopkom iz člena 58 in naslednjih Uredbe št. 207/2009.

107. Imel je skromnejše ambicije.

108. V teh okoliščinah postopkovno pravilo iz člena 8(3) Uredbe št. 216/96 toženi stranki omogoča zgolj predložitev novih dejanskih in pravnih elementov v zvezi s proizvodi in storitvami, na katere se nanaša glavna pritožba, kar pomeni, da ta možnost ostaja v mejah glavne pritožbe, ki jo je vložila pritožnica v skladu s členom 60 Uredbe št. 207/2009.

109. Kadar pa se glavna pritožba nanaša – kot v obravnavani zadevi – le na del proizvodov ali storitev, ki jih vsebuje prijava za registracijo znamke Skupnosti, mora odbor za pritožbe UUNT ponovno preučiti utemeljenost ugovora, vendar le za te proizvode ali storitve.[39]

110. Če nasprotna stranka vloži nasprotno pritožbo v okoliščinah, kot so tiste iz obravnavane zadeve, katere predmet precej presega meje, določene z glavno pritožbo, ta stranka očitno izkrivlja postopkovna pravila.

111. Taka pritožba mora biti namreč nujno vložena v roku in obliki, določenih v členu 60 Uredbe št. 207/2009.

112. Naj spomnim, da ima na podlagi tega člena nasprotna stranka za vložitev pritožbe na voljo dvomesečni rok od datuma vročitve odločbe oddelka za ugovore in mora poleg tega plačati pristojbino za pritožbo.

37 — Glej v tem smislu sodbi Moussis/Komisija (227/83, EU:C:1984:276, točka 12) ter Barcella in drugi/Komisija (191/84, EU:C:1986:197, točka 12).

38 — Sodba Evropaïki Dynamiki/Komisija (C-469/11 P, EU:C:2012:705, točka 50 in navedena sodna praksa).

39 — Sodba Völkl/UUNT – Marker Völkl (VÖLKL) (T-504/09, EU:T:2011:739, točka 54).

113. Dvomesečni rok je določba javnega reda. Zagotavljati mora, da odločbe oddelka za ugovore postanejo pravnomočne, če se ne izpodbijajo, s čimer se zagotovi varnost pravnih položajev in se poleg tega zavarujejo javni interesi. [40]

114. Po izteku roka iz člena 60 Uredbe št. 207/2009 področja pritožbe ni mogoče več razširiti onkraj meja, opredeljenih v okviru glavne pritožbe. Odbor za pritožbe torej ne more več ponovno preučiti utemeljenosti ugovora, kar zadeva proizvode, na katere se nanaša pritožba nasprotne stranke, saj je odločba oddelka za ugovore v zvezi s tem postala pravnomočna.

115. V obravnavani zadevi je družba LG 31. oktobra 2012 predložila stališča v odgovoru, v katerih je med drugim zahtevala preizkus odločbe oddelka za ugovore, kar zadeva proizvode iz razredov 7, 9 in 11, čeprav ji je bila odločba tega oddelka vročena 3. maja 2012. Poleg tega družba LG ni plačala nobene pristojbine za pritožbo.

116. Odbor za pritožbe bi moral v skladu s pravilom 49(1) Uredbe št. 2868/95 to pritožbo zavreči kot nedopustno, saj ni izpolnjevala nobenega od pogojev iz člena 60 Uredbe št. 207/2009.

117. Pri odboru za pritožbe je bila vložena zgolj pritožba družbe BSH zoper odločbo oddelka za ugovore v delu, v katerem je ta ugodil ugovoru in zavrnil zahtevo za registracijo znamke Skupnosti, kar zadeva električne čistilne aparate za gospodinjsko uporabo, vključno s sesalci ter aparati za sesanje suhih in mokrih odpadkov, ki spadajo v razred 7.

118. Torej je odbor za pritožbe z dopustitvijo pritožbe, ki jo je vložila družba LG, in ugoditvijo njenim zahtevam kršil zgoraj navedene določbe.

119. Torej je treba iz tega razloga sporno odločbo razveljaviti.

120. Podredno bom obravnaval še pritožbeni razlog v zvezi s kršitvijo pravice do izjave in načela kontradiktornosti.

B – *Kršitev pravice do izjave in načela kontradiktornosti*

121. V obravnavani zadevi ni sporno, da so stališča v odgovoru, ki jih je predložila družba LG, veliko več kot zgolj dokument z razlogi v obrambo, saj je z njimi precej razširjen predmet spora. Zato je odbor za pritožbe navedbe, ki jih vsebujejo zadevna stališča družbe LG, razlagal kot „nasprotno pritožbo“ na podlagi člena 8(3) Uredbe št. 216/96.

122. Odbor za pritožbe je s sporno odločbo tej nasprotni pritožbi delno ugodil, ni pa pred tem pridobil stališč družbe BSH.

123. UUNT je med obravnavo pred Sodiščem potrdil obstoj postopkovne napake, ki vpliva na zakonitost sporne odločbe, saj je bil pisni postopek končan po vložitvi nasprotne pritožbe družbe LG, ne da bi bila družba BSH pred tem zaslišana.

124. Iz dejanskega stanja obravnavane zadeve je jasno razvidno, da odbor za pritožbe ni upošteval vseh posledic, ki izhajajo iz vložitve pritožbe, ki jo je sam opredelil za „nasprotno“. Nasprotni stranki namreč ni ponudil procesnih jamstev, ki spadajo k vložitvi takega pravnega sredstva, s čimer je kršil njene pravice do obrambe, saj ji v tej fazi postopka ni omogočil odgovora na nove trditve stranke, ki ugovarja.

125. S tem je odbor za pritožbe kršil člena 63(2) in 75, drugi stavek, Uredbe št. 207/2009.

40 — Glej navedeno sodno prakso v opombi 37.

126. Člen 63(2) te uredbe namreč določa, da odbor za pritožbe UUNT med preverjanjem pritožbe povabi stranke tolikokrat, kolikor je potrebno, da v določenem roku predstavijo svoja stališča o odločitvah odbora ali o vlogah nasprotnih strank.

127. Poleg tega lahko na podlagi člena 75, drugi stavek, navedene uredbe njegove odločbe temeljijo le na razlogih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.

128. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je namen teh določb v okviru prava znamk Skupnosti izpolniti zahteve, povezane s pravico do poštenega sojenja, na katere se nanaša člen 41 Listine, še zlasti tiste, določene v okviru spoštovanja pravic do obrambe, na katere se nanaša odstavek 2(a) tega člena.[41]

129. Z njimi sta določena zlasti pravica do izjave in spoštovanje načela kontradiktornosti, ki sta temeljni načeli prava Unije.[42]

130. Ti načeli je treba spoštovati v vsakem postopku, v katerem bi lahko bila izdana odločba javnih organov, ki občutno vpliva na interese neke osebe,[43] tudi če to ni urejeno s posebnimi predpisi.

131. Pravica do izjave pomeni, da je tej osebi omogočeno, da ustrezno predstavi svoje stališče, uporablja pa se za vse dejanske ali pravne elemente, na katerih temelji akt, ki vsebuje odločitev.[44]

132. Kar zadeva načelo konktradiktornosti, to pomeni pravico vsake stranke v postopku, da se seznani z dokazi in stališči, ki jih je sodišču predložil njen nasprotnik, in o njih razpravlja.[45] Zato to načelo nasprotuje temu, da bi organ odločitev sprejel na podlagi dejstev in dokumentov, s katerimi se ena od strank ni mogla seznaniti in glede katerih torej ni mogla podati stališč.

133. Spoštovanje teh načel pomeni predhodno razpravo o katerem koli elementu, na podlagi katerega bo organ ali sodišče, pred katerim poteka postopek, sprejel odločitev. UUNT lahko torej svoje odločbe sprejme le na podlagi dejanskih ali pravnih elementov, o katerih so lahko stranke predstavile svoja stališča. Za rešitev spora je nujna presoja organa ali sodišča, ki jo lahko stališča strank le obogatijo in podkrepijo ali, če je to primerno, ovržejo. Tako lahko, prvič, organ ali sodišče odloča popolnoma nepristransko in ob polnem poznavanju dejanskih in pravnih vidikov zadeve. Stranka, ki s svojimi predlogi ne uspe, lahko zaradi nezmožnosti, da bi predstavila svoja stališča, legitimno dobi vtis – ker se ni mogla braniti – da je bilo sodišče zaveznik njenega nasprotnika. Drugič, tako lahko organ ali sodišče odločbo ustrezno obrazložita, kot je to naloženo s členom 75 Uredbe št. 207/2009.

134. Spoštovanje teh pravil je še toliko pomembnejše v sporih v zvezi z znamko Skupnosti, v katerih – kot je opozorilo Sodišče – mora odbor za pritožbe UUNT pri pritožbi, o kateri odloča, v celoti na novo preizkusiti pravno in dejansko utemeljenost ugovora.[46]

135. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora UUNT svoje pristojnosti izvajati v skladu s splošnimi načeli prava Unije.[47]

41 — Sodbi Moonich Produktkonzepte & Realisierung/UUNT – Thermofilm Australia (HEATSTRIP) (T-184/12, EU:T:2014:621, točke od 35 do 37 in navedena sodna praksa) in DTL Corporación/UUNT – Vallejo Rosell (Generia) (T-176/13, EU:T:2014:1028, točki 28 in 29 in navedena sodna praksa). Glej tudi sodbo Krombach (C-7/98, EU:C:2000:164, točki 25 in 26).

42 — Sodba Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 61).

43 — Glej v tem smislu sodbo Komisija/Irska in drugi (C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 50 in navedena sodna praksa).

44 — Sklep DTL Corporación/UUNT (C-62/15 P, EU:C:2015:568, točka 45 in navedena sodna praksa).

45 — Sodba Komisija/Irska in drugi (C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 52 in navedena sodna praksa).

46 — Sklep DTL Corporación/UUNT (C-62/15 P, EU:C:2015:568, točka 35 in navedena sodna praksa). Iz člena 64(1) Uredbe št. 207/2009 namreč izhaja, da odbor za pritožbe UUNT po preučitvi utemeljenosti pritožbe odloči o pritožbi in da lahko ob tem zlasti „izvršuje katero koli pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal odločbo“, kar pomeni, da se lahko sam izreče o ugovoru, tako da ga zavrne ali odloči, da je utemeljen, s čimer potrdi ali ovrže odločbo, ki jo je UUNT sprejel na prvi stopnji (sodba DTL Corporación/UUNT – Vallejo Rosell (Generia), T-176/13, EU:T:2014:1028, točka 30).

47 — Sodba Agencja Wydawnicza Technopol/UUNT (C-51/10 P, EU:C:2011:139, točka 73).

136. Poleg tega je v Smernicah za preizkušanje v UUNT v delu A, razdelek 2 („Splošna načela, ki jih je treba upoštevati v postopku“), točka 2 („Pravica do zaslišanja“), pojasnjeno, da je treba „na podlagi splošnega načela varstva pravic do obrambe […] vsaki osebi, na interese katere vpliva odločba javnih organov, dati možnost predstaviti svoja stališča. Zato imajo stranke v vseh postopkih pred [UUNT] vedno možnost izraziti svoja stališča in navesti razloge v obrambo.“ Navedeno je tudi, da lahko „[o]dločbe temeljijo le na razlogih ali dokazih, h katerim so imele stranke možnost predložiti svoje pripombe“.

137. Smernice v zvezi s postopki pred UUNT pomenijo zgolj kodifikacijo načinov ravnanja, ki naj bi se jih UUNT sam držal, tako da je njihova posledica – če so usklajeni s pravili višje veljave – „samoomejitev“ UUNT, saj se mora ravnati po teh pravilih, ki si jih je določil sam.

138. Ob upoštevanju vsega navedenega menim, da je odbor za pritožbe kršil pravico družbe BSH do izjave in načelo kontradiktornosti, ker je preizkusil odločbo oddelka za ugovore na podlagi elementov, o katerih se ni razpravljalo, s čimer je škodoval interesom te družbe.

139. Zato menim, da sta bila kršena člena 63(2) in 75, drugi stavek, Uredbe št. 207/2009.

140. Ta kršitev postopkovnih pravil je še toliko bolj vredna obžalovanja, ker so bili elementi, ki jih je navedla družba LG, očitno odločilni za izid postopka: odbor za pritožbe je namreč delno ugodil zahtevi te družbe, saj je pri preizkusu odločbe oddelka za ugovore to spremenil tako, da je bila zahteva za registracijo znamke „compressor technology“, ki jo je vložila družba BSH, širše zavrnjena.

141. UUNT je med obravnavo pred Sodiščem vztrajal pri tem, da je bila ta postopkovna napaka sedaj „popravljena“, saj je imela družba BSH dve leti možnost, da pred Splošnim sodiščem uveljavlja kršitev svojih pravic v pisnih in ustnih fazah postopka.

142. Prvič, ta utemeljitev temelji na čudnem razumevanju pojma poprave.

143. Pravice do obrambe je treba spoštovati v vsakem postopku, v katerem bi lahko bila izdana odločba upravnega ali sodnega javnega organa, ki občutno vpliva na interese neke osebe,[48] kar UUNT izrecno priznava v svojih smernicah. UUNT se torej ne more opravičljivo izogniti temu z izgovorom, da bo pravica do izjave zagotovljena pred sodnimi organi.

144. Za tako popravo bi moral odbor za pritožbe nove elemente predložiti v razpravo strankama in po potrebi znova začeti razpravo.

145. Drugič, s tako utemeljitvijo se znova pojavi zmeda v zvezi s procesnimi jamstvi, ki jih je treba zagotoviti, ko ena od strank vloži nasprotno pritožbo, in jamstvi, ki se zagotovijo v okviru preproste izmenjave pisanj.

146. Če namreč nasprotna stranka vloži pritožbo ali nasprotno pritožbo, postopkovna pravila samodejno določajo novo izmenjavo pisanj. Nasprotno, če ta predloži le stališča v odgovoru, mora pritožnica dejansko z obrazloženo vlogo predlagati, da se ji dovoli predložitev odgovora.

147. V obravnavani zadevi bi moral torej odbor za pritožbe na podlagi člena 63(2) Uredbe št. 207/2009 družbi BSH izrecno predlagati, naj predloži stališča o nasprotni pritožbi, ki jo je vložila družba LG.

148. Glede na vse navedeno je treba sporno odločbo razveljaviti tudi zaradi kršitve pravice družbe BSH do izjave in načela kontradiktornosti, kot ju določata člena 63(2) in 75, drugi stavek, Uredbe št. 207/2009.

48 — Sodba Komisija/Irska (C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 50 in navedena sodna praksa).

VII – **Stroški**

149. Člen 137 Poslovnika Sodišča, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja v pritožbenem postopku, določa, da končna sodba ali končni sklep vsebuje odločbo o stroških.

150. V obravnavani zadevi Sodišču predlagam, naj kljub predlagani razveljavitvi izpodbijane sodbe ugodi pritožbi družbe BSH in sporno odločbo razveljavi. Zato predlagam, naj se UUNT v skladu s predlogi družbe BSH naloži plačilo stroškov, ki jih je ta družba priglasila na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

VIII – **Predlog**

151. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj razsodi:

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. decembra 2014, BSH/UUNT – LG Electronics (COMPRESSOR TECHNOLOGY) (T-595/13, EU:T:2014:1023) se razveljavi.

2. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 5. septembra 2013 (zadeva R 1176/2012-1), kakor je bila spremenjena z odločbo o popravku z dne 3. decembra 2013, se razveljavi.

3. UUNT se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in stroškov pritožbe.